

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Εκδίδεται κατά Σάββατον.

Τιμή ετησία της Εφημερίδος εντός της επικρατείας δραχ. 30.
καί έκτος 36
Τιμή καταχώρησης διά τὰ δικαστικά. 12 δι' έκαστην γραμμην

Ὅσπερ ἐν τοῖς πολέμοις συμφέρει τοὺς εὐψυχωτάτους πρώτους τάττειν, οὕτως ἐν ταῖς πολιτείαις λυσιτελεῖ τοὺς φρονιμοτατοὺς καὶ δικαιοτάτους προεστάναι του τλήθους. « Ἀριστοτέλης. »

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ.

Ποῖος ὁ σκοπὸς τῶν ἐξετάσεων τούτων; ποῖον τὸ πνεῦμα; Δέν ἠξεύρομεν ἂν ὑπάρχη τις νὰ ἀμφιβάλλῃ περὶ τούτου ἀμφιβάλλει κανεὶς ὅτι εἶναι διὰ νὰ γίνεταί γνωστὴ ἡ πρόοδος τῆς νεολαίας; διὰ νὰ διεγείρεται ἡ μεταξύ τῶν παιδῶν ἀμιλλὰ; καὶ, τὸ ὅποιον εἶναι ἐπιανάγκαιον, διὰ νὰ φαίνεται ἡ ἰκανότης καὶ ἐπιμέλεια τῶν διδασκάλων, διὰ νὰ γίνεταί μεταξύ αὐτῶν ὁ ἀνήκων συναγωνισμὸς; Πρότερον διὰ νὰ κινήσῃ τοὺς παῖδας εἰς τὴν μάθησιν τῶν γραμματίων, ἐμεταχειρίζοντο τὸν φόβον ἢ τὸν ἐπόμενον τοῦ γενικοῦ εἰς κράτος τυραννούμενον ἐλατήριον, ἐνθα τὰ πάντα κινεῦνται διὰ τοῦ φόβου. Ὁ ἡγεμὼν μὲ ἐν θλέμμα του ἔφερε τὸν τρόμον, οἱ ὑπάλληλοι του ἐδιόικον ὡσαύτως αὐτοὺς ἐμιμεῖτο καὶ ὁ οἰκογενειάρχης, αὐτοὺς καὶ ὁ καλὸς διδάσκαλος τῶν σχολείων σημεῖον, ἡ ράβδος ἢ τὸ βούνευρον τὸ ὅποιον οὗτος ἐκράτει εἰς χεῖρας του ἀπὸ πρωῒς μέχρι

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ.

Περὶ τοῦ γυνεκείου Φύλου
(Συνέχεια τοῦ Ἀριθ. 206.)

Ὁ Ὅμηρος μᾶς ἀναφέρει τὴν παλαιὰν ἐνωσιν τοῦ Πριάμου μετὰ τῆς Ἐκάθης, τὸν εἰληρικὴν ἔρωτα τοῦ Ἐκτωρος μετὰ τῆς Ἀνδρομάχης. Τούτοις καιροῦς ἐκείνοισι, ἡ σύζυγος μόνη ἦτον δεκτὴ εἰς τὴν μετοχὴν τῶν ἀξιομάτων καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ οἰκογενειακοῦ ἀρχηγοῦ, καὶ ἂν ἡ δούλη ὑπεχώρη εἰς τὴν ἀκρασίαν τοῦ δεσπότη, ἐγένετο τοῦλάχιστον χωρὶς νὰ προξενῆται ταραχὴ εἰς τὴν οἰκιακὴν ἐστίαν ἀπὸ τῆς ἀντιζηλίας τῆς ὁποίας ἐπιφέρει ἡ παραδεισισ τῶν τίτλων. Οὕτως ἡ δουλίαν συντελοῦσα κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς οἰκογενείας, παρεχώρει εἰς τὴν ὑπανδρείαν δικαιώματα ἀναγκαιὰ εἰς τὴν συντήρησιν τῆς κοινωίας.

Παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις, ἡ ἐξουσία τῆς γυναικὸς ἐξίσουτο, ὑπερείχον ἀκόμη τὴν τοῦ ἀνδρός ἢ ἐξουσία αὐτὴ ἐδίδετο εἰς αὐτὸν μὲ γαμικὴν συμφωνίαν καὶ μὲ Συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον ἢ Σεμίραμις θυνατὴ διὰ τὰς νίκας τῆς, περίφημος διὰ τὰ ἀριστουργήματά τῆς, τῶν ὁποίων ἡ διήγησις ἐρροιάζει μὲ τὰ θαύματα ἢ βασίλισσα αὐτῆ τοῦ

ἐσπέρας· εὐτυχεῖς ὅσοι παῖδες εἶχον δέρμα βουβαλοῦ διὰ νὰ ὑποφέρουν τοὺς δαρμούς καὶ τὸν φάλαγγα, διὰ νὰ δυνήθουν νὰ διέλθουν τὸ στάδιον καὶ νὰ μάθουν τὰ γράμματα. Δέν ἀκολουθεῖ τὸ αὐτὸ τὴν σήμερον εἰς ἡμᾶς, οἵτινες ἀντὶ τῆς μαστιγῆς ἐμεταχειρίσθημεν τὰς ἀμοιβάς, τοὺς προδοσμούς καὶ καταδοσμούς ἀπὸ τὰς τάξεις, τὸ ὅποιον εἶναι τὸ ἐλλατῆριον τῆς ἀμίλλης, καὶ τῆς φιλοτιμίας. Ἀλλὰ πᾶν ἐλατῆριον, διὰ νὰ ἐνεργῇ καὶ προξενῇ τὴν κίνησιν, πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ τὴν ἀνήκουσταν ἐλαστικότητά του· ἐλατῆριον ἄνευ ἐλαστικότητος δέν προξενεῖ κἀμμίαν ἐνεργείαν, δέν ἀποτελεῖ ὠθησιν. Οὕτω, διὰ νὰ οἰδεταί εἰς τὴν ἀμιλλαν τῶν παιδῶν ἡ ἀνήκουσα ἐλαστικότης, διὰ νὰ διεγείρεται ἡ φιλοτιμία τῶν, ἐσυστήθησαν ἢ ἐδιωρίσθησαν ἀπὸ τοῦ νομοθέτου αἱ δημοτικαὶ ἐξετάσεις, αἱ ἐμπροσθεν δηλαδὴ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, τῶν πολιτῶν, τῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐφοριῶν, καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ ἱεράρχου ἐξετάσεις ἄνευ τῆς παρουσίας τούτων, ἄνευ μιᾶς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦλάχιστον, μὲ μόνον τὸν διδάσκαλον καὶ ἓνα τυχόντα ἐφορον μὴ γνωρίζοντα τί ἔχει νὰ παρατηρήσῃ (ὡς ἐγένετο καὶ γίνεταί ὡς ἐπληροφορήθημεν εἰς τινὰ σχολεῖά μας), αἱ ἐξετάσεις δέν κἀμνον ἀποτελε-

Σάββα, ἥτις ἔδειξε μὲ τὰς προτάσεις τῆς τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος, καὶ μὲ τὰ πλοῦσια δῶρά τῆς τὴν ἀκρὰν τῆς μεγαλοπρέπειαν. Ἡ Θάλατριν καὶ αἱ Ἀμαζόνες τῆς, τῆς ὑποίας ἡ ἱστορία δέν εἶναι μυθολογικὴ καὶ ὀλοκληρίαν, ἀποδεικνύουσιν ἐναργέστατα ὅτι εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἀσίαν τὸ φύλον, μακρὰν τοῦ νὰ φαίνεται ὑπόδουλον, ἠδύνατο νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ὑψηλότερον βαθμὸν τῆς κυριαρχίας, καὶ ἀκόμη εἰς τὴν ἐναντίον τῆς φύσεώς ἀνεξαρτησίαν.

Ὁ Νομοθέτης τῆς Σπάρτης ἠθέλησε νὰ κἀμῃ τὰς γυναῖκας νὰ μετέχουν τῶν γυμνασμάτων καὶ τῶν προνομίων τῶν ἀνδρῶν. Ὁ Πλάτων προχωρῶν ἐτι περὶσσότερον, θέλει εἰς τὴν πολιτείαν του νὰ εἶναι δεκταὶ εἰς τὰς πολιτικὰς θέσεις, εἰς τὴν στραταρχίαν. Ἀλλ' ὁ Ξενοφῶν, πλέον λογικώτερος, γνωρίσας εἰς ἑκάτερα τὰ φύλα χρέη εἰς τὰ ὅποια προσαρμόζονται ἰδιαιτέρη διαθέσει, συγκρίνει τὴν μητέρα μιᾶς οἰκογενείας μὲ τὴν Βασίλισσα τῶν Μελισσῶν, ἥτις διοικεῖ τὸ σμῆνος τῆς κυψέλης, ἐμψυχώνει τὰς ἐργασίας καὶ προδλεπει ὅλας τὰς ἀνάγκας. Ἡ ἐλευθερία τὴν ὅποιαν ἀπελάμβανον εἰς τὴν Ῥώμην αἱ γυναῖκες εἶχεν ἰσχύον ἐνδῶ ἢ αὐστηρότης τῶν δημοκρατικῶν ἠθῶν ἐμπόδιζεν εἰς αὐτάς τὴν κατάχρησιν.

σμῃ, ἡ ἀμιλλὰ δέν διεγείρεται, καὶ ἡ φιλοτιμία προσβάλλεται. Τίς οὐδὲν ἂν ὁ διδάσκαλος ἔκαμε δικαίαν τὴν κρίσιν του, ἂν ἐνεκκ τῶν φιλοδωρημάτων, τὰ ὅποια δέν πύουον νὰ προσφέρονται, δέν διένειμε τὰ βραβεῖα, ἢ δέν ἔκαμε τοὺς προδοσμούς εἰς τοὺς μαθητὰς του ἀναξίως; καὶ προσδολομένης οὕτω τῆς φιλοτιμίας τῶν παιδῶν, δέν ἐξαφανίζεται ἡ μεταξύ αὐτῶν ἀμιλλὰ, δέν προσβάλλεται καιρίως ἡ φιλοτιμίαν, καὶ ταύτης μηδενίζομένης δύναται νὰ γνηθῇ πλέον πρόοδος; καὶ ἂν φαίνεται, ἦθελεν ἀμφιβάλλει τις πλέον ὅτι εἶναι κατ' ἐπιφάνειαν καὶ ὄχι πραγματικὴ ἡ ἀληθής;

Ταῦτα προβλέπων καὶ ὁ περὶ δημοτικῶν σχολείων νόμος ὁρίζει, ἀρ. 56 κερ. Ε'.

« Μετὰ πᾶσαν ἐξαμηνίαν καθυποβάλλεται ἡ σπουδάζουσα νεολαία εἰς ἐξέτασιν, καὶ διορίζεται ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας ἐπιτροπὴ ἐξεταστικὴ, καὶ προγράφεται ὁ καιρὸς καὶ ὁ τόπος οὐτῆς. »

Ἀνάγκη λοιπόν, καὶ ἀνάγκη μεγίστη νὰ ὑπάρχη εἰς τὰς ἐξετάσεις ἐπιτροπὴ ἐξεταστικὴ διὰ νὰ γίνεταί ἐπειτα ἡ πρὸ αὐτῆς ἀναφορὰ εἰς τὴν Γραμματείαν. « Εἰς τὰς ἀναφοράς ταύτας, λέγει τὸ ἄρθρον 57 πρέπει νὰ σημαιοῦν-

Τιμώμεναι μὲ τὸν τίτλον τῶν πολιτῶν, ἐράνησαν πολλάκις αἴτια τούτου διὰ πολλῶν πατριωτικῶν πράξεων καὶ ὁ Κοριολλῆνος, κωρὸς εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος, ἐσυγκινήθη μὲ τὴν φωνὴν τῆς μητρὸς, μὲ τὰς ἰκεσίας τῶν συνοδουσῶν αὐτὴν γυναικῶν. Μ' ὅλα ταῦτα, ὁ διχωρισμὸς καὶ τὸ διαζύγιον ἄφινον ἐκτεταμένον πεδίου εἰς τὴν ἀστυσίαν τοῦ γάμου, χωρὶς νὰ εἶναι ὁμοῦ πηχῶ ρημένον νὰ ἔχῃ τις δύναμις ἐνταυτῶ γυναικῶν. Ἐμμενεν εἰς τὸν χριστιανισμόν νὰ καθαρῆται τὸν φυσικὸν νόμον καὶ νὰ διορθῶται τοὺς κώδικας τῶν ἐθνῶν. Λυτρωτῆς οὗτος ὄλων τῶν κατεπιεζομένων, ἐπανορθωτῆς ὄλων τῶν καταχρήσεων, ἐξίσασε τὴν στάθμην εἰς τὴν ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου ἐστάθμισε τὴν εἰμαρμένην τῶν κοινῶν του τέκνων. Ὁ γάμος, κατασταθεὶς ἀδιαλύτος, ἐπανεφέρην εἰς χεῖρας τῶν γυναικῶν τὸ σκήπτρον αὐτὸ τῆς οἰκίας καὶ ἐστίας, τὸ ὅποιον ἡ φύσις ἀναμφιδόλως ἐπίλαξε δι' αὐτάς. — Ἐν τοσούτῳ, ὁ νόμος τοῦ Μωάμεθ, τὸν ὅποιον διέδωκε τόσον εὐλόγως εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς ἀνατολικοὺς τόπους τὸ ὁμοίμορρον τῶν διαθέσεων τοῦ θερμοῦ κλίματος, ἐκδρόνισας πρὸ φύσιν τὰς γυναῖκας ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν κυβέρνησιν, ἐσυγχώρησε, παρὰ φύσιν ὡσαύτως, νὰ παραχωρηθῇ ἡ κυβέρνησις αὐτὴ εἰς ἀνδρας μετὰ

ται ὀνομαστέ οἱ ἀριστεύσαντες μαθηταὶ δι' ἐπιμελείας καὶ εὐφροίας. »

Κρινομένης οὕτως ἀναγκαίως τὰς παρουσίας πολλῶν πολιτῶν καὶ ἐξαιρέτως τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὰ σχολεῖα ὅπου διορίζεται αἱ ἐξετάσεις, ἃς ἴδομεν ποῦν εἶναι καὶ τὸ αὐτῆς καθήκον.

Εἶναι ἐκτός πάσης ἀμφιβολίας ὅτι τὸ καθήκον ἢ τὸ χρέος τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς εἶναι ἄλλο παρὰ τὸ τῆς ἐπιθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς τῶν σχολείων· ταύτης χρέος εἶναι νὰ παρατηρῇ συνεχῶς νὰ φυλάττεται ἡ ἀνήκουσα εἰς τὰ σχολεῖα τάξις, νὰ χιρῆγῃ τὰ χροιάδη, νὰ παρατηρῇ τὴν ἐπιμέλειαν ἢ τὰς ἑλλείψεις τῶν διδασκάλων, νὰ προμυθεύῃ τὸ ἀναγκαῖον εἰς αὐτοὺς ὕλικόν κτλ. κτλ. ἐκείνης δὲ ἤτοι τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, καθήκον εἶναι νὰ παρατηρῇ τὴν γινομένην καὶ γανομένην μόνον εἰς τοὺς μαθητὰς πρόοδος, εἴ ἢ· δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἀναγκαίως καὶ ἡ ἑκκνότης καὶ ἐπιμέλεια τῶν διδασκάλων. Τούτων οὕτως ἐχόντων, τί ἄρα πρέπει νὰ γίνεταί διὰ νὰ ἐξακριβώνεται ἡ ἀληθὴς πρόοδος ἢ ὀπισθοδρομῆσι· εἰς τὰ σχολεῖα;

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι διὰ τὴν εὐρεθῆν ἄλλανδύστωσ ἢ προκοπῇ ἢ πρόοδος ἑνὸς ὀποιουδήποτε μαθητοῦ, ἀνάγκη νὰ ὑπάρχουν γνωσταὶ αἱ προηγουμέναι γνώσεις του· ἀνεῦ τῆς τοιαύτης γνώσεως, ἀδύνατον ποτὲ νὰ γένη γνωστός ὁ βαθμὸς τῆς ἐξαμήνου προόδου του· ἀπαιτεῖται, ἐπι παραδείγματός, ἐγὼ, ὅστις ἐξετάζω ἡδὴ τὸν μαθητὴν ἑνὸς διδασκάλου, νὰ τὸν ἐξετάσω καὶ πάλιν ἐγὼ ὁ ἴδιος εἰς τὴν ἄλλην ἐξαμηνίαν, διὰ νὰ κρίνω ἀκριβῶς περὶ αὐτοῦ· ἀλλὰ τὸ νὰ περυσιασθῶ ἡδὴ ὡς ἐξεταστής διὰ νὰ ἀκούσω ἄπλως πῶς ἀποκρίνεται ὁ μαθητῆς, χωρὶς νὰ γνωρίω τί ἐπαρὰ δίδετο πρότερον, καὶ πῶς ἀπεκρίθη προ ἕξ μῆνας, πῶς δύναμαι νὰ δώσω γνώμην εὐσυνειδότως ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ μαθητοῦ τούτου, διὰ τὸν ὅποιον προσεκλήθη νὰ κρίνω; πῶς δύναμαι ἐπομένως νὰ συνάξω τὴν ἑκκνότητά ἢ ἀνεκκνότητά του διδασκάλου, ὅταν δὲν ἐξετάζονται αἱ μαθηταὶ του ἀπ' ἐμὲ πάλιν ἢ καὶ ἀπὸ ἄλλον, καὶ ἔτι ἀπὸ τὸν ἴδιον διδασκάλου, ὅστις τοὺς προκλήθη ἴσως πρότερον, καὶ τοὺς κάμνει νὰ ἀποκρίνωται ὄχι ὅ,τι ἐνέησαν, ἀλλ' ὅτι ἐμαθὸν ἀποστηθίζοντες ἐκ τῶν βιβλίων, μὲ ἄλλους λόγους τὸν

μορφωμένους εἰς γυναῖκας, καὶ θυσιαζόμενους ὡς αὐταὶ εἰς τὴν διαφθοράν τῶν φυσικῶν νόμων. Εἰς τὴν Περσίαν, οἱ εὐνούχοι, ἔχοντες τὴν ἐπιστάσιαν τῶν οικιακῶν πραγμάτων, ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τὰς γυναῖκας καὶ αὐτὴν τὴν ἐπιστάσιαν τῶν ἐνδυμάτων των· Ὑποδουλομένα, ἐξουθενημένα ἀπὸ τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν ὀκηθρίαν τὰ ἀκπετωκότα αὐτὰ πλάσματα, αἱ γυναῖκες, ἐξομοιοῦνται σχεδὸν μὲ τὰ οικιακὰ ζῶα, καθίστανται ἀντικείμενον πολυτελείας, ἢ μία ἀπὸ τὰς ματαιοπροσύναις τοῦ ἀσιατικοῦ τύπου, τῆς ὀποιᾶς ἡ Θεοῖα Γραφή μᾶς δεικνύει εἰς τὸν Σολομόνα τὸ πρῶτον παράδειγμα. Μία τῶν ἐξουθενητικῶν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα καταχρήσις δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὴν θαυμαστὴν εἰκονογραφίαν τὴν ὀποιᾶν ὁ ἡγεμὼν οὗτος μᾶς ἀφισε περὶ τῆς ἀνδρείας γυναικῆς κυβερνήσεως τὸν οἶκον τῆς, παρ' ὅταν γενῆ διάκρισις μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν ἡθῶν καὶ τῶν ἡθῶν τοῦ παλατίου, καὶ μεταξὺ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐγράφη τὸ βιβλίον τῆς Σοφίας καὶ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν, νικηθεὶς ἀπὸ τοῦ τύφου καὶ τοῦ κέρου ὁ υἱὸς τοῦ Δαβὶδ, ὁ σοφὸς τοῦ Ἰσραὴλ

ψευτακισμὸν ἀπκράλλακτον· εἰ· ὀλον τὸ διάσημα τῆς διδασκαλίας του; — Ἄλλ' εἶναι, δύναται τις νὰ μᾶς εἴπῃ, εἰς τὸ Πρωτόκολλον σημειομένην τὰ ὀνόματα τῶν ἐξετασθέντων προ ἕξ μῆνας παιδῶν, καὶ δύναται ὁ ἐξεταστής νὰ πληροφρηθῇ εὐκόλως ἐκ τούτου καὶ νὰ γνωρίσῃ τὸ γενεθὲν ἐκ τῆς διδασκαλίας ἀποτελεσμοῦ τῆς προόδου ἢ τῆς ὀπισθοδρομήσεως. — Δὲν τὸ ἀρνούμεθα, ὡς πρὸς τὴν πληροφρίαν ταύτην, δύναται ὁ παρατηρητῆς νὰ τὴν λάβῃ ἀπὸ τὸ Πρωτόκολλον, ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν ἀληθῆ τοῦ μαθητοῦ πρόοδον, ἂν δὲν ἐξετάζεται οὗτος ἀπὸ ἄλλον παρὰ τὸν ἴδιον διδασκάλου, κατὰ διζφόρου, τρόπους καὶ εἰς διαφόρους περιπτώσεις, ἀτάκτως πῶς εἰς τὸ βιβλίον καὶ ὄχι κατὰ σειράν, πῶς δύναται νὰ φανῇ ἡ πραγματικὴ τῶ ὅ,τι καὶ ὄχι κατ' ἐπιφάνειαν πρόοδος; τίς οἶδεν ἂν ὁ μαθητῆς, διὰ νὰ προφέρῃ τὸ, Ἄ γ ι ο ς Ὁ ε ὀ ε, ἢ τὸ, τ ἑ ἑ σ τ ἰ γ ρ ἄ μ α, δὲν διήλθεν ὀλοκλήρως; νύκτας ἀποστηθίζων ὀλοκλήρως περιόδους καὶ σελίδας ἐκ τῶν βιβλίων του; Δὲν παρετηρήθη πολλακίς νὰ χάσουν τὴν σειράν τοῦ λόγου οἱ ἐξεταζόμενοι μαθηταὶ, ὅμοι κανεὶς ἐκ τῶν ἐξεταστῶν ἢ τῶν περιεστώτων ἤθελεν ἐρωτήσῃ κανένα ἀπ' αὐτοῦς κατ' ἄλλην ἐνοιαν ἢ κατ' ἄλλον παρ' ὅτι εἶναι εἰς τὸ βιβλίον γραμμένον τρόπον; τί ἄλλο δηλοῖ βεβῆκα τούτου παρὰ τὴν κατ' ἐπιφάνειαν μάθησιν ἢ προκοπὴν των; — ἀλλ' ἐν τοσούτῳ οἱ παῖδες μας προκόπτουν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον, καὶ καλῆτερον παρ' ὅ,τι προκόπτουν εἰς τὰ μέρη τῆς Τουρκίας;

— Καὶ ὁ καρκίνος ἡδύνκτο νὰ εἴπῃ εἰς τὸν ὄφιν, ἐγὼ εἰμὶ πολὺ ἀνώτερός σου ἔχων δύο κεφαλὰς καὶ πόδας ὀκτώ, ἐνῶ σὺ εἶσις μονοκέφαλος καὶ ἄπους ἐνταυτῷ. Διὰ νὰ ἴδῃ τις καὶ γνωρίσῃ τὸν βαθμὸν τῆς προκοπῆς του δὲν πρέπει ποτὲ νὰ παραβῆλθῇ ἐκ τῶν μετὰ τοὺς βαστάζους. Εἶναι ἀληθὴς ὅτι ὑπερέχουμεν πολὺ τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Περσίαν ὡς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν, ἀλλὰ περὶβλακόμενοι μὲ τοὺς Εὐρωπαϊοὺς τί εἴμεθα; εἴμεθα νάνοι πρὸς γίγαντας· καὶ ἂν δὲν μιμούμεθα τὸ παραδειγματῶν, ἂν δὲν παραδεχθῶμεν τὰ συστήματά των, δὲν θέλομεν δυνηθῆ ποτὲ νὰ φθάσωμεν τὸν βαθμὸν τῆς ὑψώσεως τὸν ὀποῖον ἐπιθυμοῦμεν.

Μὴ γινομένων ὀθεν τῶν ἐξετάσεων ὡς πρέπει καὶ ὡς ὁ νόμος διαγράφει μὴ διεγειρομένης

δὲν ἦτο πλέον εἰμὶ εἰς τῶν ἡδονῶν δούλος. — Ὁπως καὶ ἂν ἔχη, ἡ διαφθορὰ αὐτῆ, ἀδιακόπως ἐνεργουμένη εἰς τὴν Ἄνατολὴν, σώζεται ἀκόμη σιμὰ εἰς τοὺς μεγάλους, εἰς τοὺς βασιλοπαιδας ἀπὸ τῶν ἡθῶν αἰῶνας, μὲ ὀλας τὰς δυσκολίας, μ' ὀλα τὰ ἄτοπα τὰ ὀπεία ἐπισύρει ἀναγκάως ἢ διατήρησις μιᾶς παρὰ φύσιν γάσεως τῶν πραγμάτων. Ἡ γῆ στερουμένη τοῦ ἡλίου καὶ τῆς ὀρσοῦ, δὲν προᾶγει παρὰ βρῦον ἄγονον, παρὰ λειχῆνας φαρμακεροῦς. Τὸν αὐτὸν τρόπον, τὰ διανοητικὰ ταῦτα ὄντα ἐξαχρειούμενα, καταπατουμένω τῶν παθῶν των, καὶ διαστρεφόμενα τῶν φαντασιῶν των διὰ τὴν ἑλλειψιν τοῦ ζωογόνου πνεύματος, προξενοῦν εὐτέλειαν καὶ διαφθοράν, μεγάλως ἀτάξια καὶ ἀτοπήματα. Ὁ,τι ὑπῆρχεν ἐνέργεια, καὶ ἴσως ἀφοσίωσις, μετεβλήθη εἰς μῖσος καὶ ἐνέτε εἰς κακούργημα. Αἱ ραδιουργίαι αἱ μονώιδεις ζηλοτυπία, αἰτινες κατατρόγουν τὴν ψυχὴν τῶν φυλακόμενων αὐτῶν ψυχῶν, καθιστῶσιν ἀναγκαῖαν καὶ δικαιούσι τὴν αὐστηρότητα τοῦ δεσπότου. — Αἱ τυρανικαὶ αὐταὶ συνήθειαι, δὲν ὑπῆρξαν μ' ὀλα ταῦτα χωρὶς ἐξαιρέ

τῆς φιλοτιμίας τῶν παιδῶν, καὶ τῆς ἀμίλλητος μεταξὺ τῶν διδασκάλων, ἃς μὴν ἐλπίζομεν ποτὲ πρόοδον εἰς τὰ σχολεῖα μας, προκοπὴν ἀληθῆ εἰς τὴν νεολαίαν μας· εἰς μακτὴν θέλουν εἶσθαι τὰ ἔξοδα, εἰς μᾶκτὴν οἱ κόποι μας.

Ἀπὸ τὰς ἐκ Σμύρνης ἐφημερίδας τὴν 24 Φεβρουαρίου καὶ 3 Μαρτίου ε. ν. ἐξαγομεν τὰ ἀκόλουθα.

21 Φεβρουαρίου Κωνσταντινούπολις. Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπαντήσεως τῆς αὐτοῦ ὑψηλότητος πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου, τὸ ζήτημα τῆς Σερβίας ἐπροχώρησεν ἀκετα, ἢ μᾶλλον ἀπηλλάχθη ἀπὸ τὴν ἀμφιβολίαν ἢ ἀόριστον θέσιν εἰς τὴν ὀποιᾶν ἔμενε μέχρι τούδε. Τὸ Διδανίον ἀπεκρίθη εἰς τὰς ἐκ μέρους τῆς Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου παρατηρήσεις ἀφορώσας τὰς ὑποθέσεις τοῦ Βελιγραδίου, μὲ ἐξηγήσεις ἐλευθέρως, διαγραφείσας μὲ ὀλην τὴν ἀπαιτουμένην ὑπόκλησιν καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ὑπόληψως τὴν ὀποιᾶν ἐσυγχώρησεν ἢ ἀξιοπρέπειά του σύμφωνον μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ εὐαριστήσῃ δύναμιν ὡς πρὸς τὴν ὀποιᾶν δὲν ἐφύλαξε ποτὲ εἰμὶ μίαν γραμμὴν διαγωγῆς σύμφωνον μὲ τοὺς συνδέοντας αὐτοὺς δεσμοὺς τῆς ἐντελεῦς ἀρμονίας. Μ' ὀλα ταῦτα, καὶ μετὰ τὴν συγκοινωνίαν αὐτῆν, ὁ πρίγκιψ Κ. Χαντζερῆς, πρῶτος διερμηνεὺς τῆς Ῥωσικῆς ἀποστολῆς ἔκαμε εἰς τὸ Βασιλικὸν παλάτιον συχναὶ ἐπισκέψεις διενεργηθείσας ἀναμφιδύως ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῆς αὐτοῦ ὑψηλότητος καὶ κατὰ συνέπειαν τῶν ὀποιῶν ἐστάθησαν διάφορα γράμματα εἰς τὴν αὐλὴν του ἀπὸ τὸν πρέσβυν τῆς Ῥωσσίας· ἐλπίζομεν ὅτι μία ταχέια καὶ κατ' εὐχὴν ἀπάντησις τοῦ μουστικοσυμβουλοῦ τῆς Πετροπόλεως θέλει παρᾶξει τὸ ὀριστικὸν τῆς διαφορᾶς αὐτῆς πέρας.

28 Φεβρουαρίου Κωνσταντινούπολις. Τὸ περὶ Σερβίας ζήτημα ἀπασχολεῖ εἰσέτι τὸ μουστικοσυμβούλιον τῆς Πόρτας μετὰ τῆς Ῥωσικῆς ἀποστολῆς, μ' ὀλην τὴν καλὴν ἐκ μέρους τοῦ Διδανίου διάθεσιν τοῦ νὰ δοθῇ ὀσον τάχος εὐχάριστον τέλος. Τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα μάλιστα διαπραγματεύσεις ἀφορῶσαι τὴν ὑπόθεσιν αὐτῆν, ἔλαβον μεγίστην ἐνεργητικότητα, ἦτις κατὰ δυστυχίαν, δὲν ὑπῆρξεν κατ' εὐχὴν τελεσφόρος. — Αὐτόθι· γῆς ἐφθασεν ἐνταῦθα ἡ εἶδη-

σεις, εὐτυχῆ ἀποτελέσματα τοῦ ἐξευγενισμοῦ· εἰς τὸν καιρὸν τῶν Καλήφων, σιμὰ εἰς τοὺς Μαύρους τῆς Ἰσπανίας, τοὺς δημιουργοὺς τῆς ἰππασίας· σιμὰ εἰς τοὺς πρῶτους αὐτοκράτορας τῶν Μογγόλων, εἰς ὀλας τὰς ἐποχὰς τῆς προόδου καὶ τῆς ὀξῆς, αἱ γυναῖκες, λαμβάνουσαι καλῆτεραν ἀνατροφῆν, ἔχον περισσότεραν ἐπίρροσιν καὶ ἐλευθερίαν.

Οἱ Κινέζοι, ὄντες πλέον ἐπιτήδειοι ὡς πρὸς τὸν περιορισμὸν τῶν γυναικῶν των, εὐρον τὴν τέχνην νὰ εἰσάξουν εἰς τὸν τόπον των μίαν δόξαν ὀραϊότητος ἢ διακρίσεως εἰς τὰς γυναῖκας διὰ νὰ ἔχεν κολοβωμένους τοὺς πόδας των. Τὰς κολοβῶσιν σιν ἀπὸ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν διὰ νὰ τὰς καταστήσωσι καθιστηκάς. Αἱ καταχρήσεις αὐταὶ καθ' ὀποῖον δῆποτε τρόπον καὶ ἂν τροποποιοῦνται ἔχουν πηγὴν μόνον τὸ δ ι κ α ἰ ω μ α τ ο ὕ δ υ ν α τ ω τ ἑ ρ ο υ, δικαίωμα μὲ περισσότεραν σκληρότητα ὀκειοποιοῦμένων ἢ ἀπὸ τινος ἀγρίου λαοῦ, καὶ κατ' ἐξαιρέσιν ἀπὸ τοῦ Βεδουίνου, ὀπου αἱ γυναῖκες, ἐπιφορτισμέναι μ' ὀλους τὰς ἐπιπόνους ἐργασίας ὑποβάλλονται ἀπὸ τοὺς ἄνδρας εἰς ἔργα ἴδια τῶν φορτιγῶν ζῶων.

(Ἐπεταὶ ἢ Συνέχεια)

σις ότι μία συνωμοσία ενεργήθησα από τινας στατιστάς υπέρ του πρίγγιπτος Μιχαήλ άνεκ λήφθη εις Βελιγράδιον και ότι οι συνωμοται συνελήθησαν άμέσως από την έξουσίαν, χωρίς να ταραχθώσιν ή κοινή ήσυχία. Η είδησις αυτή, αν είναι αληθής, θέλει είσθαι προς βοήθειαν της ένεστώσης Διοικήσεως αί συνωμοσίαι δεικνύουν την αδυναμίαν των υπο θέσεών τας οποίας υπερασπίζονται.

— Τα άπληπισμένα μόνον μέρη προστρέχουν εις τα τοιαύτα. αν ο πρίγγιψ Μιχαήλ είχε πεποιθήσιν εις το δίκαιόν του, εις την νομιμότητα της υποθέσεώς τε, εις την υπέρ αυτού γνώμην του έθνους του, δεν ήθελεν επιχειρησθή επίδρομάς, συνωμοσίας ήθελε καταφρονήσει, τα μέσα τα όποια άποδοκιμάζονται από τας αρχάς όλων των κυβερνήσεων. Οι συνωμοται επωρλήθησαν από μίαν εις το έσωτερικόν της Σερβίας περιόδιον του πρίγγιπτος Αλεξάνδρου, δια να εκτελέσουν τούς κακουρηματικούς σκοπούς των. Βεβαιούται ότι είχιν απόφασιν να κατασφάξουν πολλούς άρχοντας άρσιωμένους εις την ένεστώσαν των πραγμάτων τάξιν ήλλ ή νύξ της 9 εις την 10 Φεβρουαρίου εκτέστησε μάταιον τον αξιομίσητον αυτόν σκοπόν επι χειρισθέντα από μίαν φούδα ανθρώπων, επί κεφαλής των όποιων ήπάρχοντινες τιχοδιύκται χωρίς κανένα ζωής πόρον.

— Δια Βασιλικού διατάγματος της 16 ή Α. εξ. ο Χαλήλ πασας, πρόεδρος του άνωτά του συμβουλίου της δικαιοσύνης έδιωρίσθη ναύαρχος αντί του εξ. Ταχίρ-πασα κατασταθέντος διαθεσίμου.

Η Α. εξ. Ναφίς-πασας, μέλος του άνωτά του συμβουλίου της δικαιοσύνης, έδιωρίσθη πρόεδρος του συμβουλίου τούτου αντί του εξ. Χαλήλ πασας. Οι δύο ούτοι υπάλληλοι μετέβησαν επί την αυριαν εις την Υ. Πύργον δια να λάθουν το δίπλωμά των.

Δια να εδη τις τας εκ των συγκοινωνιών, ευκαλυπθειών τα μάλιστα εις την ξηράν εκ της οδουποιίας των σιδηρών δρόμων, και πιθανώς και εις την θάλασσαν δια της ατμοπλοίας, καταχωρούμεν το ακόλουθον περιεχον άρθρον εξαχθέν από μίαν Γαλλικήν εφημερίδα.

Γράφουν από την Λειψίαν (Σαξωνίαν), την 6. Ιαννουαρίου.

Η πόλις μας παριστά το εκπληκτικόν παράδειγμα της πληθούς την όποιαν ή συγκοινωνία των σιδηρών δρόμων παράγει εις την δημόσιον ευτυχίαν. Μετά την αποκατάστασιν των οδών της Δρέσδης, του Βερολίου και του Άλτενπούργου συγκοινωνουσαν με την πόλιν μας, και μετά την κατασκευήν δύο άλλων, αίτινες επίσης γίνονται προς τον αυτόν σκοπόν, ή πληθός του λαού εις την Λειψίαν, ήτις πρότερον έσυμποσούτο εις 43000 ψυχάς, άνεβη ήδη εις 55,000, δηλαδή πλέον του ενός τετάρτου, και κατασκευάζονται ήδη τρία νέα ευρύχωρα κατλήματα.

Αί εμπρρικαι αγοραι της Λειψίας αίτινες, πρό πάντε έτη, άνέβαινον τά 40 εκατομύρια ταλήρων (144 εκατομ. φράγκων) κατ' έτος, φέρουν σήμεραν πλέον των 70 εκατομυρίων ταλήρων (252 εκατ. φρ. κατ' έτος.)

— Γράφουν από Κωνοταντινουπολιν, λέγει ή εφημερις της Λειψίας.

Η Γαλλική κυβέρνησις έδιώρισε ένα πρόξενον εις Σοφίαν. Καθείς έρωτα δια ποίον σκοπόν έγείναν ο διορισμός αυτός, διότι ή Γαλλία

δεν έχει εμπορικά εις Σοφίαν συμφέροντα, και δεν υπέρχειν αυτόθε ως εις το Βαγδάτ και εις το Μοσιούλ καθολικοί αίτινες να θέλουν υπερασπισθί. Διά να γνωρίση τις τον διορισμόν αυτόν, άς συμβουλευθί την εις Βουλγαρίαν περιήγησιν δημοσιευθείσαν παρά του Κ. Βλαγκή. Ο συγγραφεύς του πονήματος τούτου εκθέτει την ιδέαν αυτήν ότι ή Γαλλία προσκαλείται να παραστήση εν μέγα εις Βουλγαρίαν δρόμικ.

— Εις την εφημερίδα του Αύγουστου αναγινώσκονται τα εξής.

Κωνοταντινουπόλις, την 25 Δεκεμ. Αύριον, ο Νασι — Εφέντης, Νουρι — Εφέντης και ο Ταλλάρό — Εφέντης θέλουν παρουσιάσθι εις ιδιαιτέραν άκρίασιν παρά τω Σουλτάω ακολουθώς ο πρώτος θέλει αναχωρήσει εις Παρίσι όπου θέλει λάθει την θέσιν του πρέσβευς, ο δεύτερος εις Έρζερούμ, επί σκοπώ τω να διαπραγματευθί μετά της Περσίας, και ο τρίτος με τον τίτλον πρέσβευς δια το Βερολίον. Έδώ εύρίσκονται δύο άπεσταλμένοι του πρίγγιπτος Μιχαήλ οιτινες ενεργούσι πολλά πράγματα υπέρ του ήγεμόνος των και προσφέρουν πολλά χρησίματα άργυρίου.

Οι εδώ Ρώσοι δηολογούν εν μέρει την ήσαν του εις Κερκασίαν στρατού των.

— Εις μίαν εφημερίδα Γαλλικήν έμπεριέχονται τα ακόλουθα.

Μία επιστολή εκ Λονδίνου εκθέτει μέτινα λεπτομερίαν την νεοπιστηθείσαν εις την πρωτεύουσιν αυτήν ειρήσιν, την 15 Δεκεμβρίου αυτή περιέχει 520 κελεία, το καθέν συσκευασμένον, λέγει ο άνταποκριτής, με μίαν μικράν τράπεζαν, με μίαν καθέκλαν τριπόδιον, με μίαν κρεμμαστήν κλίην και δύο ή τρεις σκιάδας προς άπόβεισιν πραγμάτων. Έκαστον κελείον έχει μίαν στερεαν θύραν εκ όρνιου μέτινα μικράν θυρίδα προς παρατήρησιν, εις τρόπον ώστε ο θεσμοφύλαξ δύναται να βλέπη τά πάντα χωρίς να φαίνεται. Οι φυλακόμενοι λαμβάνουν την τροφήν των δια τινος μηχνης ήτις την μεταφέρει εις έκαστον πάτωμα. Διάφοροι υπηρέται μεταφέρουν τας τροφας εις έκαστον κελείον.

Εις το κατάντημα αυτό της μετανοίας εισήγηη ο έρημικικός περιορισμός και ή παντελής σιωπή. Εις έκαστον κελείον εύρίσκειται εις κώδων, δια να δύναται να προσκαλή ο καταδικος τον φύλακα όταν λάθη χρείαν. Μεταλλικά άγγεία, και δια να βλάσται ύδωρ, εύρίσκονται ώταύτως εις έκαστον κελείον. Έκαστος κατάδικος λαμβάνει την ήμέραν μίαν στάμναν καθαρών νερόν περί τας 20-22 οκάδας. Όλοι οι κατάδικοι παρευρίσκονται κάθε ήμέραν εις την ιεράν ακολουθίαν. Το παρακλήτων είναι διοργανισμένον με τρόπον πολλά τεχνικόν, δια να μη δύναται οι κατάδικοι να βλέπουν ο εις τον άλλον. Εις κάθε έκαστον τάξιν καταδικών, υπέρχει εις διδάσκηλος επιφορτισμένος δια να τούς διδάσκη διάφορους τέχνας. Εις το κατάντημα αυτό της ειρήκης εξοδεύθησαν 85,000 λιρ. στερ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Περιοδεία εις το έσωτερικόν του Βεζουβίου.

Πρό πολλών ήμερών συνήρχοντο πλήθος περιεργων από διάφορα της Ευρώπης μέρη εις την Νεάπολιν δια να ίδωσι το μεγαλοπρεπές της φύσεως Θείμα, την έκρηξιν του Βεζουβίου

ή περί ταύτης διήγησις του Κ. Πρέσβερ μάς έφάνη περιεργος, την όποιαν καταχωρούμεν ένταυθα προς ευχαρίστησιν των αναγνωστών μας.

α Μετά την εις την πεδιάδα του όρους άνάβασιν μας, δεν έβραδύναμεν βοηθούμενοι από την λαμπήν της πυρός να πλησιάζωμεν εις τον κρατήρα, άφ' όπου επρουνσιάσθη εις τά όμματά μας εν εκ των θαυμάτων ή μία εκ των σκηών της φύσεως, της οποίας ή μνήμη διακίνει επί ζωής άνεξάληπτος.

Εύρίθημεν έμπροσθεν ενός άπειρου θαλάσρου εις σχήμα χώνης (χωνείου). Εις το βάθος, το όποιον δεν δύναται να φήσση το όμμα, έβρουχάτο ή αναβράζουσα λάβα (α) και φλόγες άνεπετώτο εις τον άέρα, και στήλη τις υπερμεγέθης λευκοειδους και καταπνεκτικού καπνού ύψουτο στροβήθον και εξασκορπίετο εις τά ύψη από κειρόν εις κειρόν ήκούοντο τρομαρότατοι κρότοι.

Κατελήθημεν από θάμνος εις την θεωρίαν του μεγάλου τούτου φαινομένου, και έμπροσπάθουν, άλλ' εις μήτην, να βίβω τα βλέμματά μου μέχρι των έντος του κρατήρος. Οι εκ πικνωτάτου καπνού στροβύλοι αίτινες άνυψούνται άδικόπως εκ της χώνης, δεν έσυγχώρουν εις τον όρθυλμόν να ατενίσση εις την άδυσσον και να εξετάση το τρομαρόν τούτο θέμα.

Ενώ έσκαπτόμην περί του εξαίσιου τούτου φαινομένου, ο όδηγός μου προσφέρειται εις έμέ δια να με όδηγήση εις το βάθος του κρατήρος, επί συμφωνία μάς άνάλογου άμοιόδης. Τον έπαρκτηρησα ασκαρδαμικει δια να ιδω αν δεν έμετωρίζετο. Η ιδέα του ότι ήδυνάμην να υποφέρω ή να καύω τούλάχιστον τά μέλη μου εις αυτήν την θάλασσαν του πυρός δεν με έπειράζε τόσον. Έντοσούτω, έφερον εις τον νοών την ιστορίαν του αρχιτέκτονος Σουφλώτου, όστις κατά το 1750, έκρεμασθή εις το έσωτερικόν του κρατήρος της Έτνης με μακρά σχοινία στερεωμένα εις τά άκρα του θαλάσρου, και την ιστορίαν ενός επισκόπου Άγγλιου όστις δια βρόχυν τινος στερεωθέντος επί βράχου κατέβη εις το Βεζουβίον.

Έμπροχώρητα εις το χαίλος της άδύσσου δια να παρατηρήσω και κίμων του στοχασμού μου. Τα άκρα της χώνης ήτο σχεδόν κατάκρημα. Εις τινα μέρη έφαινοντο τραχύητες τινες βράχων ποικίλων μορφών, αίτινες ήδύνατο να χρησιμεύσουν εις ύποστηρίγματα, άλλ' ήμην θεστικός περί της άσφαλείας των; εν παρακπήτημα με έκμνη να γένω θύμν της κίμνου. Έκκμηνον διαφόρους επί της όσον ούπω ταχείας έκρήσεως στοχασμούς και περί των μέσων της εξασφαλίσεως μου, τά πάντα μοι έφαινετο επικίνδυνα. Έτοχε κατ' εκείνην την ώραν να καταληθώ από πυκνώσαν τον καπνόν και ο όδύε άτμός όστις έξήρχετο εκ του θαλάσρου εις χειμάρους με έκμνη πολυ να υποφέρω. Άλλ' έντοσούτω, να άψισω το Βεζουβίον χωρίς να το διατρέξω έως εις το ένδόμυχόν μου, να υποφέρω τόσους κόπους χωρίς να ιδω άκριβώς την εκπυρσομένην λίμνην και όλον αυτό το μέγα της φύσεως φαινόμενον, τούτο με έπροξέτει με ίστην δυσσέσκειν. Έρώτηον τον όδηγόν μου δια τά μέσα της καταβάσεως. Βέβαια με είπε, ή κάθοδος ήτον πρότερον πάντη άδύνατος, ή μωρ

(α) Λαβα ή λαβα λέγεται ή πεπηγεία ύλη, την όποιαν εξίμει ο θαλλάνος.

φή του κρατήρος ποικίλεται εις κάσιν στιγμῆν. ἀλλ' ἀπὸ τὸ 1840, πλήθος βραχιδῶν τραχυτέτων, τμήματα λάδας ἀναριθύνετα ἐδῶ ἔκει, συγχωροῦν τὴν εἰς τὴν σκοτινὴν γώνην μετὰ πρὸ συχῆς κἀθόδου ἀφοῦ ληφθῶν προηγουμένως καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἐξασφαλιστικὰ μέτρα. Πρὸ ἐνός ἔτους, με εἶπε, κατέβην με τινα Ἄγγλον, καὶ ἐπανήλθον χωρὶς νὰ πάθωμεν τίποτε.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι λόγοι με ἔεαμαν εὐθὺς νὰ ἀποφασίσω. Δὲν ἔπρεπε νὰ ἀκουσθῆ ὅτι εἰς Γάλλος ἀπεσῶρθη ἀφοῦ εἰς Ἄγγλος δὲν ἐδειλίασε. Ἐδεσα με σπάγγους τὰ ξεσχισμένα ὑποδήματά μου, ἔλαβα δυνατὰ χαιρόκτια, καὶ ὁ ὀδηγός μου, περιετύλιξε τὴν κεφαλὴν μου ἕως εἰς τὸ στόμα με ἓν μανδύλι, εἰς τὸ ὁποῖον ἠδυνάμην κατὰ θέλησιν νὰ φράξω τὴν βίνα μου διὰ νὰ μὴν πνιγῶ ἀπὸ τὸν ἀτμὸν τοῦ θείου, ἐροπλίζομαι με τὴν ῥάβδον μου, καὶ ἐτοιμάζομαι νὰ καταβῶ.

Ἀκουμδόντες τὴν ῥάβδον εἰδὼς ἄβαν, καὶ με τὸ σῶμα κλίνον πρὸς τὰ ὀπισθεν, ἐπροχωρήσαμεν δοκιμάζοντες με τὰς ῥάβδους καὶ τοὺς πόδας τὰς τραχύτητας τῶν βράχων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἠδυνάμεθα νὰ πατώμεν. Ἡ πορὶα μας ὑπῆρξε βραδεία καὶ ἐπίπονος· ἔπρεπε ποτὲ μὲν νὰ κλινόμεν πρὸς τὰ πλάγια, ποτὲ δὲ νὰ ἀφινόμεθα γλυστρώντες, ὅταν δὲν ὑπῆρχε στερεὸν πύτημα. Ἡ θερμότης, καθ' ὅσον ἐπροχωροῦσαμεν, καθίστατο ἀνυπόφορος. Ὁ ἰδρῶς ἔτρεχε ποταμιῶν καὶ ἐπέρασε τὰ ἐνδύματά μας. Δριμὺς τις ἀτμὸς καὶ καταπνικτικὸς μᾶς ἐπροξένη βῆχα συνεχῆ, καὶ εἰς τινὰς στιγμὰς μᾶς περιεκάλυπτε τοσοῦτον ὥστε κατέσταινε τὴν πορείαν ἀδύνατον. Ἐπρεπε νὰ περιμενώμεν, καλύπτοντες τὸ πρόσωπον, διὰ νὰ λάβωμεν οἱ ἀτμοὶ ἄλλην διεύθυνσιν. Καθ' ὅσον ἐπροχώρουσαν καταβαίνων, τὸ πνεῦμα μου ὑπερυψούμενον με ὑπεστήριξε καὶ μ' ἐμφύχωνε· αἰσχυρόμην νὰ ἐπιστρέψω ἀφοῦ ἔκμα τὸν ἥμισυ ὁρῶν καὶ ἄρχισα νὰ οἰκειοῦμαι με τὸν κίνδυνον. Μίαν στιγμὴν ἀπεφασίσθη εἰπὼν ὅτι ἐχάθην, δὲν ἦττον πλέον ζωῆ δὲ ἐμὲ· ἐπάτησα ἐπὶ ἐνὸς τμήματος λάδας, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο στερεόν, καὶ τὸ ὁποῖον ἐδούθησθ' ἀνεδόθησα εὐθὺς, ζητῶν βοήθειαν, ἀλλ' εἰς τὴν πτώσιν μου, ἀπήντησα τὴν ὠμοπλάτην τοῦ ὀδηγοῦ μου, ὅστις ἐβρίσθη ἐν βίᾳ πρὸς τὰ ὀπισθεν ἐπάκουμδων δυνατὰ ἐπὶ τῆς ῥάβδου του. Τρεμῶ ἀκόμη δάκρυ ἀνακαλῶ τὸν κίνδυνον αὐτὸν εἰς τὸν ὁποῖον εὐρέθην τότε· ἀλλ' εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν, ἡ πρόσοχός μου ἦτον ὅλη προσηλομένη εἰς τὸ μεγαλεῖον τοῦ θεάματος τὸ ὁποῖον ἐπαρουσιάζετο εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου· ἐρθάσαμεν, μετὰ ἓνα κόπον πλέον τῶν δύο ὠρῶν, ἐκεῖ ὅπου ἠδύνάτο τις νὰ κατέλθῃ εὐκολώτερον, καὶ δὲν ἐλυπούμην πλέον διὰ τὸν ὁποῖον ὑπέφερον ἀγῶνα. Εἰς τινὰ μικρὰν ἀπόστασιν κάτωθεν μου, ἐξαπλοῦτο μία λίμνη πυρὸς ἔχουσα ἀνάβρασιν σημαντικοτάτην· φλόγαι κυανόχρωοι περίπταντο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας της, ὡς τοῦ ἀναλελυμένου θείου. Μία στήλη καπνοῦ λευκοτάτου ὑψούτο κατὰ κάθετον ἐκ τοῦ βάθους ἐπιστρέφουσα πάλιν πρὸς τὰ κάτω. Ὁ ἄνεμος ὅστις ὑπάρχει εἰς τὸ ἀνώτατον μέρος τοῦ κρατήρος εἰσχωρόμενος εἰς τὴν γώνην, διασκεδάζει ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τοὺς στροβύλους τοῦ καπνοῦ, καὶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν πρέπει νὰ ἐκλέξῃ τις διὰ νὰ ἐξετάσῃ αὐτὴν τὴν ἀναβράζουσαν θάλασσαν τῆς λάδας. Ἡ θάλασσα αὕτη ἀλλάσσει ἀδιακόπως ἰσοσταθμίαν· ποτὲ μὲν ὑψοῦται βαθμηδὸν καὶ τα-

χέως ὡς ἡ κῆ' αὐτὸ θάλασσα εἰς τὰς δυνατὰς παλυρόσεις, ποτὲ δὲ κατέρχεται καὶ ἀφανίζεται ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. Ὅταν ἀνέρχεται πρὸς τὰ ἄκρα τῆς γώνης, βρυχᾶται καὶ ἐξάγει κρότον ὁμοιον με τὴν βαθεῖαν ἄβαν τῶν ἀστραπῶν. Ἡ γῆ σύεται καὶ τρέμει ὑπὸ τοὺς πόδας· ἡ λάδα ὑψοῦται πάντοτε, ἀνοίγει ἀκολουθῶς μετὰ θορύβου, καὶ πετᾶ εἰς τὸν ἀέρα βράχων τμήματα· ἔπειτα, ὡς νὰ καθησυχάζῃ ἀπὸ τὴν κίνησιν αὐτὴν τοῦ θυμοῦ της, κατέρχεται βαθμηδὸν διὰ νὰ ξαναὑψωθῆ ἀκολουθῶς.

Εἶχα πολλὰ πράγματα ἀκόμη νὰ ἐξετάσω, ἀλλὰ καθίστατο κατεπιείγον δι' ἐμὲ διὰ νὰ ἐπιστρέψω. Ἡ ζίστη με κατέπνιγε, καὶ ἐφοβούμην μὴ πάθω τίποτε. Ὁ ἰδρῶς ἔτρεχε ποταμιῶν ἀπὸ τὸ σῶμα μου· ἡ ἀναπνοή μου, κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποροφίσεως τοῦ ἀπείρου ὀξυγόνου, κατεθλίβετο ἀπὸ στιγμὴν εἰς στιγμὴν. Οἱ κατακλινομένοι καὶ κατὰξεσχισμένοι πόδες μου ἄρχισαν νὰ τρέμουν, ἔκκλιον σημεῖον εἰς τὸν ὀδηγόν μου, καὶ ἀνελάβαμεν τὴν ἀνοδὸν μας ὅσον τὸ δυνατόν ἐν τάχει, καὶ με περισσοτέραν εὐκολίαν.

Ὅταν ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν κόλασιν αὐτὴν, εἶχον ἀγνώριστος. Ὁ καπνὸς με μετεμώρσε εἰς ἄρχα μαζύρον, ἢ μᾶλλον εἰς διάβολον. Τὰ ἐνδύματά μου ἐδάφησαν με διάφορα χρώματα ἐξ αἰτίας τῶν ὀξέων ἀτμῶν, καὶ ἐπυροκοκκίνησαν ἀπὸ τὰς φλόγας. Κατακομμένος ἀπὸ τὸν κόπον, ἐξαπλώθην πλησίον μιᾶς χαράδρας ἐξ ἧς ἐξήρχετο μία μεγάλη φλόξ, διὰ νὰ μὴν ἐκτεθῶ εὐθὺς εἰς τὸ ψῦχος καὶ τὸν παγωμένον ἄνεμον ὅστις πνέει εἰς τὰς ὑψηλὰς αὐτὰς μονὰς.

Ἡ ἡμέρα ἄρχισε νὰ ἀναφαίνεται, καὶ ὁ ὀρίζων κατ' ὀλίγον νὰ φωτίζεται. Εἶναι μαγικὸν θέαμα νὰ βλέπῃ τις ὑψούμενον τὸν ἥλιον εἰς τὰς κορυφὰς τοῦ Βεζουβίου. Ἡ μεγαλοπρεπὴς θεωρία ἧτις ὑποπίπτει εἰς τὰ δῆματα τοῦ παρατηρητοῦ καθίσταται ἀπεριγραπτός. Αἱ πλέον ἐμφαντικαὶ ἐκφράσεις δὲν δύναται κατ' οὐδὲνα τρόπον νὰ περραστήσουν τὸ ὑποῖον προξενεῖ αἰσθήμα. Τὰ Pouzzoles, τὸ ἀκροτήριον Μυκήνην, τὰ θελκτικὰ περάλια τοῦ Ποσηλίπου με τοὺς ἀνθηροὺς λόφους των, αἱ νῆσοι τοῦ Προπίδα, Ἰσκα, τοῦ Καπρί, τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Σορέντο, καὶ ἡ Νεάπολις φαίνονται σχηματίζοντα ἓν σφριλέατρον ἀνωθεν τῶν θαλασσῶν. Ποῖα μαγικὴ εἰκὼν, καὶ ποῖα ἀντίθεσις με τὰς περίξ τρομερὰς μοναξίας!

(Ἡ Ἠχὴ τοῦ Σοφοῦ Κόσμου)

— Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἦσι τῆς Ὁρθοδόξιας ἐγενεον εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μεταμορφώσεως τὸ μνημόσυνον τοῦ ἀοιδήμου ἀρχιερέως τῶν Κυκλάδων, ΑΝΘΙΜΟΥ ΤΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ, με ὅλην τὴν ἀπαιτούμενην παράταξιν. Τὸ τραπέζιον τῶν κολυθῶν ἦτον τέσσον καλῶς εὐτρεπισμένον ὥστε ἐπροξένησε τὸν θαυμασμὸν ὄλων τῶν περιεστώτων. Μετὰ τὰ ζαχαρωτὰ διαφόρων χρωμάτων συνετέθη ἐπ' αὐτῶν με μεγίστην εὐστοχίαν τὸ ὄνομα, καὶ ἐτολίσθησαν τὰ περίξ με μεγίστην φιλοκαλίαν. Παρευρέθησαν μετὰ τὸν κλῆρον καὶ τὸν Σ. μητροπολίτην Κυκλάδων, ὅτε Δήμαρχος ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου μας.

— Χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τῆς Ἀστυνομίας μας, τὸ παράλιον ὄλον τῆς αἰμασίας (Μώλου) ἐκαθαρίσθη ἀπὸ τοὺς μεταπράτας, οἵτινες ἐπροξένον διαφόρους ἀκαθαρσίας καὶ προσκόμματα εἰς τοὺς διαβάτας· ἔμεινε δὲ μόνον τὸ μέρος ὁ-

που πωλοῦνται τὰ θαλασσινὰ, καὶ ὅπου γίνονται αἱ μεγαλύτεραι κατὰ τὸ παράλιον ἀκαθαρσίαι ἐκ τούτων· ἀλλὰ καὶ τούτο ἐντὸς ὀλίγου καθαρίζεται ὡς μανθάνομεν, ἀποστελλομένων τῶν μεταπραττῶν τούτων εἰς εὐρυχωρότερον καὶ κατὰλλοτέρου μέρος.

— Ἡ Τήνος ἐδλίθη κατ' αὐτὰς ὑπὸ ἐπταήμερον κίθαρτιν· εἰς μαρτίως προερχόμενος ἀπὸ Κωνσταντινούπολι με σίτον καὶ διαφόρους ἄλλας πραγματείας, καὶ ἀνηκῶν εἰς τινὰ ἔμπορον ὀνόματι Μεταξάν, ἐβρίσθη εἰς τὴν ξηρὰν ἀπὸ τὸν σφοδρὸν ἄνεμον· τὸ πλήρωμα καὶ οἱ ἐπιβάται ἐσώθησαν, ἀλλ' αἱ πραγματεῖαι ὅλη ἐχάθησαν.

— Τὸ μετέωρον φαινόμενον περὶ οὗ ἀνεφέρμεν εἰς τὸ παρελθόν φύλλον μας ἐξακολουθεῖ νὰ φαίνεται εἰς τὸ ἴδιον μέρος καὶ κατὰ τὴν ἴδιαν ὥραν· χθὲς τὸ ἐσπέρας ἐλλείψαντος τοῦ φωτός τῆς Σελήνης εἶδεξε καθαρὴν κομήτου χρώαν· Ὁ ἀξιοτίμος φιλόλογος καὶ δικηγόρος Κ. Γεώργιος Ἀθανασίου, ἐπὶ τῆς πρὸ ὀλίγου ἐνταῦθα διατριβῆς του, ἐπρόσφερεν εἰς τὸ Β. Γυμνάσιον δεκαπέντε τεύχη τὰ ὑπ' αὐτοῦ μεταφρασθέντα συγγράμματα Βενθῆ, ἕνα διανεμηθῶσι βουβεία εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας τῶν μαθητῶν ἐπὶ τῶν δημοσίων ἐξετάσεων. Δικαίως λοιπὸν δημοσιεύεται ἡ παρούσα πράξις καὶ ὡς ἀξία ἐπαίνου καὶ ὡς ἀξία μιμήσεως. — Ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 205 φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας Νικόλαος Χωματιανός, ἐφθασεν ἐνταῦθα, μετὰ τῶν συναδελφῶν καὶ φίλων του Ζακρυίου Ν. Δεπάστα. Πειπίθαμεν εἰς τὸ εὐσυνήθητον τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν, διὰ νὰ ἀποσκορακισθῶν ἦδη αἱ πλῆγαι εἰσηγήσεις των κατὰ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς Κίης κτλ.

Ἄριθ. 84.

Ὁ Συμβολαιογράφος Εἰρηνοδικῆς Θήρας.

Πρὸς τοὺς ἀναγγειλαντας ἑαυτοὺς δανειστάς τοῦ κυρίου Χριστοδούλου Θ. Μαθᾶ.

Συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρον 937 καὶ ἐπόμενα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, προσκαλεῖσθε ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταχωρήσεως τῆς παροῦσης εἰς τινὰ φύλλον Ἑλληνικῆς Ἐφημερίδος, νὰ παρουσιασθῆτε εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Εἰρηνοδικείου Θήρας διὰ νὰ προσαγάγητε τὰς ἀποδείξεις τῶν δανείων σας, καὶ αἰτήσῃτε τὴν κατάταξιν.

Ἐν Θήρᾳ τὴν 16. Ἰουλίου 1842

Ὁ Εἰρηνοδικῆς Θήρας

Π. Α. Βασιόπουλος

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ τῆς οἰκίας τοῦ Νικολάου Κουβελά Εἰρηνοδικῆς Ἐρμουπόλεως.

Πρὸς τοὺς ἀναγγειλαντας ἑαυτοὺς δανειστάς Κ. Κ. Ἰωάννην Γ. Καράλην δικηγόρον ἀντιπροσωπεύοντα τὸν ἐν Σμύρῃ διαμένοντα Ἰωάννην Κουβελάν, Θεοδοσίον Φωλερῶν, Ἰωσήφ Ἡσῆαν Δικηγόρον πληρεξούσιον τῆς ἐν Λαμῆα Ἐλένης θυγατρὸς καὶ κληρονόμου τοῦ ἀποβιώσαντος Λάμπρου Παππά Ἀναστασίου.

Προσκαλεῖσθε Κύριοι, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 989 καὶ ἐπόμενων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας νὰ προσαγάγητε ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου τεταγμένης προθεσμίας τὰ ἔγγραφα σας, ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ ἀγγελίαι σας πρὸς ἡμᾶς καὶ λάβετε γινώσιν τῶν προσηγμένων.

Παραγγέλλεται ὁ Κλητὴρ τοῦ Εἰρηνοδικείου τούτου Σολομῶν Σολομωνίδης νὰ ἐπιδώσῃ κατὰ τοὺς τύπους ἀντίγραφον τῆς παρούσης προσκλήσεως εἰς ἓνα ἕκαστον τῶν ἀναφερομένων, καὶ ἑτέρον νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὸν Συντάκτην τῆς Ἐφημερίδος ὁ Ἐρμῆς τῆς Νήσου Σύρου διὰ νὰ καταχωρηθῆ εἰς τὸ προσηγῆ φύλλον τῆς Ἐφημερίδος του.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 5ην. Μαρτίου 1843.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ τῆς οἰκίας τοῦ Νικολάου Κουβελά Εἰρηνοδικῆς Ἐρμουπόλεως.

(Τ. Σ.) Α. Ἀλμπέρτης

Ἰσον τῶ πρωτοτύπῳ αὐθήμερον

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ τῆς οἰκίας τοῦ Νικολάου Κουβελά.

Εἰρηνοδικῆς Ἐρμουπόλεως

(Τ. Σ.) Α. Ἀλμπέρτης